

WYCIĄG Z PROTOKOŁU

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSA del. do SN Wojciech Kopczyński (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

Sprawę wywołano o godzinie 13:00

Po naradzie:

Sąd Najwyższy

na mocy art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 529 k.p.k. *a contrario* postanowił:

1. umorzyć postępowanie kasacyjne,
2. zwrócić oskarżycielowi prywatnemu uiszczoną opłatę od kasacji w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł,
3. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 15 lipca 2016 r., IV Ka [...] utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 7 marca 2016 r., II K [...], w którym W. G. został uniewinniony od zarzucanego mu czynu z art. 212 § 1 k.k.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł pełnomocnik oskarżyciela prywatnego W. W. i zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego tj. art. 212 § 1 k.k. i art. 213 § 1 k.k. wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W powyższej sprawie zaistniała sytuacja procesowa w której niedopuszczalnym stało się rozpoznanie wniesionej kasacji, co musiało skutkować umorzeniem postępowania kasacyjnego. W wypadku wywiedzenia kasacji na niekorzyść oskarżonego, gdy po jej wniesieniu, a przed rozpoznaniem, zaistnieje ujemna przesłanka procesowa w postaci przedawnienia karalności, należy umorzyć jedynie postępowanie kasacyjne. W przedmiotowej sprawie zaistniała właśnie taka sytuacja.

W tym miejscu należy przypomnieć, że karalność przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego ustaje z upływem roku od czasu, gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa, nie później jednak niż przed upływem 3 lat od czasu jego popełnienia (art. 101 § 2 k.k.). Wszczęcie w tym okresie postępowania powoduje przedłużenie okresu karalności o 5 lat (art. 102 k.k.).

W konsekwencji przedawnienie karalności przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego następuje co do zasady najpóźniej z upływem 6 lat od czasu gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy.

W powyższej sprawie już treść aktu oskarżenia, z wyraźnie określoną na dzień 23 listopada 2010 r. datą zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 212 § 1 k.k., wskazuje na to, kiedy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy, gdyż do pomówienia miało dojść w trakcie rozprawy cywilnej w sprawie o naruszenie dóbr osobistych toczonej z udziałem obydwu stron.

W tym stanie rzeczy koniecznym stało się umorzenie postępowania kasacyjnego, wywołanego wniesieniem przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego skargi kasacyjnej na niekorzyść oskarżonego.

Należy zwrócić uwagę, że kasacja dotyczyła rozstrzygnięcia uniewinniającego oskarżonego, a więc nie jest możliwe jej rozpoznanie przy odwróceniu jej kierunku (por, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1992 r., I KZP 40/91, OSNKW 1992/5-6/31, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2013 r., III K 44/13, LEX nr 1403981).

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie. O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 632a § 1 k.p.k. Uznając, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający obciążenie nimi Skarbu

Państwa, gdyż zaistnienie ujemnej przesłanki procesowej skutkującej niedopuszczalnością rozpoznania kasacji nastąpiło już po jej wniesieniu. W tym stanie rzeczy obciążanie nimi na ogólnych zasadach oskarżyciela posiłkowego byłoby niezasadne.

aw